

**Cauza C-7/21****Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

8 ianuarie 2021

**Instanța de trimitere:**

Bezirksgericht Bleiburg (Austria)

**Data deciziei de trimitere:**

6 noiembrie 2020

**Reclamantă:**

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

**Pârâți:**

CB

DF

GH

**Obiectul procedurii principale**

Reglementare slovenă care prevede drept unică cale de atac împotriva unei decizii de executare silită pronunțate fără titlu executoriu opoziția motivată care trebuie introdusă în limba slovenă într-un termen de opt zile – Nerespectarea acestui termen de către o societate debitoare cu sediul în Austria, al cărei cabinet de avocatură din Austria a introdus opoziția motivată în limba slovenă într-un termen de douăsprezece zile de la comunicarea deciziei – Răspunderea avocatului – Compatibilitate discutabilă a reglementării cu dreptul Uniunii

**Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare**

Interpretarea dreptului Uniunii în temeiul articolului 267 TFUE

## Întrebări preliminare

- a) Articolele 36 și 39 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și cu principiile efectivității și echivalenței [principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE] trebuie să fie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru care prevede drept unică cale de atac împotriva unei decizii de executare silită, pe care instanța judecătorească a pronunțat-o fără procedură contradictorie și fără titlu executoriu, numai pe baza afirmațiilor creditorului, opoziția care trebuie formulată în termen de opt zile în limba acestui stat membru, inclusiv atunci când decizia privind executarea silită este comunicată într-un alt stat membru într-o limbă pe care destinatarul nu o înțelege, în condițiile în care opoziția formulată într-un termen de douăsprezece zile este respinsă ca tardivă?
- b) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea actelor coroborat cu principiile efectivității și echivalenței trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei măsuri naționale care prevede că, prin comunicarea formularului tip din anexa II privind informarea destinatarului cu privire la dreptul său de a refuza primirea în termen de o săptămână începe să curgă, concomitent, și termenul de introducere a căii de atac prevăzute împotriva deciziei de executare silită comunicate concomitent, pentru care este prevăzut un termen de opt zile?
- c) Articolul 18 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede împotriva deciziei de executare silită calea de atac a opoziției, care trebuie formulată motivat în termen de opt zile, iar acest termen se aplică și în cazul în care destinatarul deciziei de executare silită este stabilit în alt stat membru, iar decizia de executare silită nu este redactată nici în limba oficială a statului membru în care este comunicată decizia de executare silită, nici într-o limbă pe care destinatarul deciziei o înțelege?

## Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) – articolul 47

Articolul 4 alineatul (3) TUE; articolul 18 primul paragraf TFUE

Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea

hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1215/2012”) – articolele 36 și 39

Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1393/2007”) – articolul 8

### **Dispozițiile naționale invocate**

Zakon o izvršbi in zavarovanju (Legea slovenă privind procedurile de executare și măsurile asigurătorii, denumită în continuare „ZIZ”) – articolele 9, 53, 58 și 61

### **Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii**

- 1 Reclamanta, LKW Walter Internationale Transportorganisation AG, este o societate înscrisă în registrul comerțului austriac, care își desfășoară activitatea în domeniul transportului internațional de mărfuri.
- 2 La 30 octombrie 2019, reclamantei i-a fost comunicată prin poștă, de către Tribunalul Districtual din Ljubljana, Slovenia, o decizie, în limba slovenă, de executare silită pentru suma de 17 610,00 euro plus dobânzi și cheltuieli de judecată, prin intermediul căreia societatea Transport Gaj d.o.o. indisponibiliza creanțele reclamantei împotriva a numeroase întreprinderi slovene. Acest document a fost primit de serviciul juridic al societății reclamante abia la 4 noiembrie 2019, în Austria data de 1 noiembrie fiind zi de sărbătoare legală, care a fost urmată de un weekend. În aceeași zi, serviciul juridic a solicitat – printr-un e-mail, la care era anexată decizia – cabinetului de avocatură care reprezenta întreprinderea în cadrul unui litigiu în Slovenia să procedeze la examinarea documentului. După ce avocații pârâți în prezent au declarat că trebuia formulată o opoziție motivată în termen de opt zile de la comunicare, reclamanta a solicitat pârâților să facă acest lucru în numele ei, opoziția fiind formulată la 11 noiembrie 2019. Pe de altă parte, decizia de executare silită nu a fost pronunțată în temeiul unui titlu de executare silită definitiv și executoriu, ci doar în temeiul unor facturi. Articolul 9 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) din Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (Legea privind executarea silită și conservarea) prevăd, în privința executărilor în temeiul unui înscris constatator al creanței, că împotriva unei decizii de executare silită prin care cererea este admisă trebuie să fie formulată, în termen de opt zile de la comunicarea deciziei respective, o opoziție în care se vor menționa faptele pe care se întemeiază și se vor prezenta probele corespunzătoare.
- 3 După ce reclamanta a achitat în timp util cheltuielile de judecată solicitate, la 10 decembrie 2019 Tribunalul Districtual din Ljubljana a respins opoziția ca tardivă

pentru motivul că aceasta a fost depusă la mai mult de opt zile de la comunicarea deciziei de executare către reclamantă.

- 4 Pârâtele au introdus, în numele reclamantei, o cale de atac împotriva deciziei de respingere pentru neconformitate cu constituția și cu dreptul Uniunii, care, însă, a fost respinsă de instanța judecătorească de grad superior de jurisdicție din Maribor. Astfel, decizia de executare silită a devenit definitivă și executorie, reclamanta plătind creanța în întregime.
- 5 Prin cererea introdusă la Bezirksgericht Bleiburg (Tribunalul Districtual din Bleiburg, Austria), reclamanta solicită în prezent suma de 22 168,09 euro plus dobânzi și cheltuieli de judecată, cu titlu de răspundere a avocatului, pentru motivul că pârâții ar fi omis să respecte termenul. Pârâții au formulat opoziție împotriva somației de plată emise la 10 iulie 2020. În cadrul acestei proceduri este formulată cererea de decizie preliminară.

#### **Principalele argumente ale părților din procedura principală și prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare**

- 6 Pârâții susțin că termenul de opt zile pentru introducerea unei opoziții motivate nu este conform cu dreptul Uniunii. Dacă instanțele slovene ar fi aplicat în mod corect acest din urmă drept, opoziția ar fi fost formulată la timp, iar reclamanta nu ar fi suferit niciun prejudiciu. În plus, comunicarea nu ar fi fost efectuată în mod legal, din moment ce informarea destinatarului cu privire la dreptul său de a refuza primirea, prevăzut la articolul 8 din Regulamentul nr. 1393/2007 (formularul tip din anexa II), care însoțea scrisoarea în limba germană, se afla printre celelalte douăsprezece pagini ale deciziei slovene, nefiind astfel remarcat de reclamantă. În plus, hotărârea nu ar fi executorie în afara Sloveniei, întrucât nu ar îndeplini condițiile fundamentale de confirmare a forței executorii prevăzute la articolele 36 și 39 din Regulamentul 1215/12. Potrivit reclamantei, faptul că decizia este executorie pe teritoriul Republicii Slovenia constituie o discriminare împotriva reclamantei pe motiv de sediu sau de naționalitate în sensul primului paragraf al articolului 18 TFUE.
- 7 Instanța de trimitere precizează, **în ceea ce privește prima întrebare**, că, ținând seama de principiul efectivității, termenul scurt de opoziție nu este eventual conform cu articolele 36 și 39 din Regulamentul 1215/2012 coroborate cu articolul 47 din cartă și face trimitere la Hotărârea Curții din 13 septembrie 2018, Profi Credit Polska S.A. (C-176/17, EU:C:2018:711), în care Curtea a statuat deja că o normă procedurală națională care prevede un termen de două săptămâni aduce atingere dreptului la o cale de atac efectivă. Deși este adevărat că, spre deosebire de acea cauză, în speță nu este în discuție nici un contract încheiat cu un consumator și nici un bilet la ordin, totuși constatările esențiale ale hotărârii menționate, în special punctele 64-67 din aceasta, se aplică și în speță, întrucât și în speță opoziția motivată trebuie formulată în termen, iar taxele judiciare trebuie plătite la timp. De asemenea, potrivit doctrinei slovene, termenul scurt de opoziție

aduce atingere drepturilor pârâtului prevăzute la articolul 6 din CEDO, respectiv la articolul 47 din cartă, în special atunci când acesta din urmă este stabilit în alt stat membru. El trebuie să reacționeze mai rapid decât un debitor stabilit în Slovenia, întrucât trebuie să obțină o traducere a deciziei, a înscrisurilor prezentate ca elemente de probă și a opoziției, ceea ce necesită mult timp. Potrivit articolelor 36 și 39 din Regulamentul 1215/2012, decizia ar putea fi recunoscută și executată de asemenea în Austria, instanțele austriece fiind private de orice control pe fond.

- 8 **În ceea ce privește a doua întrebare**, instanța de trimitere arată că are îndoieli cu privire la interpretarea corectă a curgerii termenului în ceea ce privește dreptul de a refuza primirea, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul nr. 1393/2007, potrivit căruia destinatarul este informat, prin intermediul formularului tip prevăzut în anexa II, că poate refuza primirea actului de notificat sau de comunicat cu ocazia notificării sau comunicării sau poate trimite actul la agenția de primire în termen de o săptămână, în cazul în care nu înțelege limba actului. În timp ce instanța slovenă pare să se fi întemeiat pe o începere paralelă a termenului de o săptămână prevăzut atât în ceea ce privește returnarea și refuzul primirii, cât și în ceea ce privește formularea opoziției la decizie, instanța de trimitere înțelege articolul 8 în sensul că termenul unei eventuale formulări a unei opoziții începe să curgă numai după expirarea termenului de o săptămână prevăzut pentru exercitarea refuzului primirii. În caz contrar, un debitor care nu înțelege limba în care este redactat actul instanței judecătorești, situație care va corespunde mai frecvent celei a unui debitor cu sediul în alt stat membru decât celei a unui debitor care înțelege limba deciziei de executare silită, s-ar găsi într-o poziție mai puțin favorabilă și ar pierde timp prețios. Curtea de Justiție s-a pronunțat deja în sensul că Regulamentul nr. 1393/2007 trebuie interpretat astfel încât să se garanteze un just echilibru între interesele reclamantului și cele ale pârâtului, destinatar al actului, prin intermediul unei concilierii a obiectivelor privind eficiența și celeritatea transmiterii actelor de procedură cu cerința de a asigura o protecție adecvată a dreptului la apărare al destinatarului acestor acte (a se vedea Hotărârea din 16 septembrie 2015, Alpha Bank Cyprus Ltd, C-519/13, EU:C:2015:603, punctul 33). Potrivit instanței de trimitere, în ipoteza în care cele două termene încep să curgă în paralel, dreptul la apărare al destinatarului actului nu este în niciun caz protejat în mod adecvat și se aduce atingere dreptului său la exercitarea marjei de apreciere în ceea ce privește refuzul primirii sau introducerea unei căi de atac. Returnarea actului ar determina întâzieri procedurale de mai multe săptămâni sau chiar luni, în măsura în care instanța slovenă ar trebui mai întâi să însărcineze creditorul să prezinte traduceri ale deciziei de încuviințare a executării silite și abia ulterior să efectueze din nou comunicarea în celălalt stat membru. Dacă, însă, destinatarul intenționează să rezolve rapid chestiunea, acesta are posibilitatea, în pofida lipsei cunoștințelor lingvistice, de a accepta actul în limba străină fără traducere și de a-și procura el însuși o traducere, în loc de a-și exercita dreptul de refuz al primirii. Potrivit instanței de trimitere, ca urmare a necesității de a garanta dreptul la o cale de atac efectivă în sensul articolului 47 din cartă, articolul 8 din Regulamentul 1393/2007 trebuie interpretat în sensul că destinatarul își poate exercita marja de apreciere în termen de o săptămână înainte ca termenul pentru introducerea opoziției să înceapă să curgă. Statele membre sunt

libere să stabilească termene rezonabile de exercitare a dreptului la o cale de atac efectivă. În stabilirea acestora, trebuie să fie, însă, respectate principiile echivalenței și efectivității. Cu toate acestea, respectarea cerințelor principiului efectivității presupune ca acest termen să fie suficient pentru a pregăti și a formula o cale de atac efectivă (a se vedea Hotărârea din 28 iulie 2011, Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, punctul 66, Hotărârea din 26 septembrie 2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, punctul 80, precum și Hotărârea din 9 septembrie 2020, JP, C-651/19, EU:C:2020:681, punctul 57). Prin urmare, în lumina jurisprudenței Curții referitoare la principiul efectivității, termenul de o săptămână sau de opt zile, pentru a decide în același timp neacceptarea unui act într-o limbă străină sau traducerea acestuia, formulând în același timp o opoziție motivată, este prea scurt pentru a pregăti și a formula o cale de atac efectivă.

- 9 **În ceea ce privește a treia întrebare**, instanța de trimitere precizează că are îndoieli cu privire la aspectul dacă articolul 18 TFUE se opune reglementării slovene referitoare la termenul de opt zile prevăzut pentru opoziția la decizia de executare silită, atunci când aceasta din urmă este transmisă unui debitor cu sediul în alt stat membru. Articolul 18 TFUE interzice orice discriminare exercitată pe motive de cetățenie sau naționalitate. Resortisanții unui stat membru, care prevede numai un termen de opt zile pentru formularea de opoziții la deciziile de executare silită sunt, în mod normal, familiarizați cu termenele scurte și, în plus, cunosc limba în care este emisă decizia de executare silită. Părțile stabilite într-un alt stat membru nu ar trebui să se aștepte la un termen atât de scurt, în special atunci când în propriul stat membru sunt prevăzute termene considerabil mai lungi (în Austria, termenul de opoziție la o ordonanță de plată este de patru săptămâni), iar, pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată, este, de asemenea, prevăzut un termen de 30 de zile. Pe de altă parte, un debitor stabilit într-un alt stat membru trebuie, mai întâi, să poată să obțină o traducere a deciziei de executare silită, pentru a înțelege conținutul acesteia și pentru a decide dacă se va apăra împotriva acesteia, ceea ce, în mod obișnuit, necesită un anumit timp care, în orice caz, reduce și mai mult termenul scurt de opoziție. În plus, reglementarea permite creditorului să recurgă, împotriva debitorilor stabiliți în alt stat membru, mai degrabă la procedura slovenă de emisie a unei decizii de executare silită decât la procedura de emisie a unei somații europene de plată, întrucât creditorul s-ar putea aștepta ca debitorul să nu țină seama de un termen atât de scurt.

**Bezirksgericht Bleiburg (Tribunalul Districtual din Bleiburg, Austria)**

**Bleiburg, 6 noiembrie 2020**